Romani 11 27.01.2017

În Romani 9, Dumnezeu alege prin suveranitate divină pe Israel, şi-l face un vas de cinste din lutul întregii lumi, sortite pieirii.
În cap.10, Pavel vorbeşte despre refuzul evreilor ca naţiune la mântuirea oferită prin har în Isus Hristos.
În cap.11, Pavel revelează planul cu privire la viitorul naţiunii evreieşti.

Isarel va fi restaurat şi promisiunile făcute în VT. vor fi împlinite, chiar dacă uneori lucrul acesta pare imposibil omului. Arnold Toynbee spune că evreii sunt nişte „fosile ale civilizaţiei" despre care nu ştie cum se vor încadra în istorie. Dar nu este aşa. Biblia ne vorbeşte de acest subiect.

I. Israel nu este lepădat în întregime, deşi este respins ca naţiune. 11:1-10.

Observăm în primele versete că unii evrei erau mântuiţi chiar şi atunci, şi acum. Dar ca naţiune îi aşteaptă un viitor bazat pe promisiunile lui Dumnezeu.
v.1 A lepădat Dumnezeu pe poporul Său? Însuşi ap.Pavel este un exemplu cum că nu toţi evreii au fost lepădaţi. Pavel făcea parte dintre cele mai mici triburi, cel al lui Beniamin. Judecători 19-21, dar cu toate astea, Dumnezeu L-a mântuit. Este suficient şi doar acest exemplu să vedem că Dumnezeu are încă un plan de viitor cu ei.
Faptul că întoarcerea lui Saul la Dumnezeu este prezentată de 3 ori în cartea Fapte 9,22,26, are o anume însemnătate, nu doar le repetă. Luca vede prin Duhul întoarcerea lui Saul ca pe o ilustraţie viitoare a întoarcerii evreilor. Pavel s-a numit pe sine"stârpitură-sau născut înainte de vreme". 1 Cor 15.8, iar în 1 Timotei 1:16"o pildă, un model, pentru cei ce vor veni după el şi vor crede".
În ce fel este Pavel un model,tipar:la fel cum Pavel s-a pocăit pe drumul Damascului, la fel evreii se vor pocăi şi Îl vor accepta pe Mesia.
Vezi: Zaharia 12:10-13:1;14:4; Fapte 1:11; Apoc.1:7. Pavel arată aici nu doar că el a fost mântuit, ci felul, calea, modul în care a fost mântuit are ceva de transmis.

v.2 Exemple că Dumnezeu nu i-a lepădat pe evrei şi că îi iubeşte şi pe ei, este cel al lui Pavel, Ilie, al celor 7000 de bărbaţi, puşi în contrast cu poporul apostat.
Însă Pavel nu vorbeşte ca Ilie, spunând că doar el a mai rămas,ci Pavel vede o rămăşiţă care va crede şi atunci şi acum.

v.3 Dumnezeu a ales pe unii, deci nu i-a lepădat pe toţi.

v.5 Şi astăzi ca şi atunci există o rămăşiţă printre descendenţii fizici ai lui Israel. Şi atunci şi acum a existat şi există o alegere prin har.

v.6 Pavel dezvoltă finalul v. 5 aici. Este o alegere prin harul Lui, şi nu prin meritele rămăşiţei. Deci credincioşii evrei nu sunt superiori, ci binecuvântaţi.

v.7 Romani 11:7 se leagă cu 10:3. Cuvântul „împietrire" l-am întâlnit în cap.9 despre Faraon. Ni s-ar părea normal ca un păgân să se împietrească, dar un iudeu, un copil al lui Dumnezeu?!

v.11 Au alunecat ei pentru totdeauna, sau pe veci? Nu! La sfârşitul Necazului cel Mare evreii se vor întoarce la Mesia în masă, ca naţiune şi din nou vor fi, sau şi mai mult decât au fost odată, vor fi canale de binecuvântări pentru toate naţiunile.

v.13-24 pasaj adresat Neamurilor. Iona (Israel) înghiţit de balenă, iar Neamurile din corabie salvate, datorită lui „Iona" din burta balenei. Dacă şi aşa şi a fost o binecuvântare pentru Neamuri, ce va fi ieşirea lui „Iona"?! Va fi o şi mai mare binecuvântare. Acum se întorc relativ puţini dintre Neamuri la Dumnezeu în comparaţie cu atunci (Mileniu).

Pasaje care ne vorbesc despre alegerea Lui Ioan 15:16; Fa.3:26; 5:31; Plângeri 5.21.
Argumente că Israel nu este abandonat: Fa.21:20
-lepădarea nu este totală, ci parţială; există o rămăşiţă.
-lepădarea este temporară, nu definitivă (alunecare). Rom.11.25
-lepădarea se va termina prin întoarcerea evreilor la Dumnezeu şi El îi va restaura.
Lepădare – Pocăinţă – Restaurare !

Taina Bisericii. Efeseni 2:11-22 (Biserica); 3:1-7: Neamurile nu trebuie să se identifice cu evreii ca să fie mântuite, deşi Neamurile au intrat în binecuvântarea evreilor. Ei sunt smochinul.Dar când evreii, ca naţiune au respins Evanghelia, Dumnezeu Şi-a început programul Său. Matei 21:41-43
Căderea lor a fost prilejul acceptării Neamurilor şi nu cauza acceptării lor.
Alegerea Neamurilor a stârnit gelozia unora care sunt mântiţi acum.
Distrugerea Templului a fost o catastrofă pentru evrei şi a fost înţeleasă ca pedeapsă, dar pentru noi distrugerea Templului a fost o binecuvântare, pentru că altfel, Biserica ar fi avut mari necazuri cu iudaizatorii. Vedem cât rau face un grup mic de adventişi, dar ce va fi fiind dacă era Templul?! Se împărţea lumea în două. Biserica ar fi fost sub tutela iudaismului şi nu liberă prin credinţă.
Căderea lor a fost o binecuvântare pentru noi, dar acesta nu este finalul.
Rom.11:12-15. Gelozia avea drept scop întoarcerea la Dumnezeu a unora dintre evrei.

Taina Israelului: Rom.11:25. Israel lepădat parţial şi nu pentru totdeauna. Israel este măslinul, nu noi,iar noi am fost plantaţi în locul unor ramuri. În viitor noi vom fi tăiaţi din acelaş motiv ca ei, şi ei replantaţi din pricina promisiunilor făcute părinţilor lor. Zaharia 14; Jeremia 31:35-37.

v.16. Primele roade despre care vorbeşte Pavel se referă la originea naţiunii: Avraam, Isaac şi Iacov. Cuvântul „*sfânt*" în acest verset nu are calitate morală ci, exprimă ideea punerii deoparte.
Sunt din în ce mai convins că biserica care este bazată pe o filozofie sau pe un ritual, va fi o biserica care va ajunge cu siguranţă să treacă prin Necazul cel Mare. Aşa cum a spus cineva, Unele biserici se vor întâlni duminica dimineaţa după răpire şi toţi membrii vor fi prezenţi. Este ceea ce se întâmpla în biserica din Lodiceea, biserică prezentată în Apocalipsa. În opoziţie cu această biserică este cea din Filadelfia.

v.23 Devreme ce Dumnezeu a acceptat că Neamurile nu au nici merit în ceea ce priveşte mântuirea şi totuşi au primit dovada harului Său, atunci şi Israelul, care este la fel lipsit de merit, va fi restaurat şi va primi o îndoită măsură din harul lui Dumnezeu.

Un cuvânt cheie aici este cuvântul *iarăşi*. Dumnezeu ca restaura *iarăşi* Israelul. Vechiul Testament prezintă foarte clar că Israelul se va întoarce la Dumnezeu din nou. Pentru un exemplu, citiţi vă rog, Ieremia, 23:3-8, care este unul din multele profeţii remarcabile cu privire la refacerea Israelului.

Zaharia12:10 Aceasta va fi ziua Marii Ispăşiri. Poporul se va întoarce către Dumnezeu cu pocăinţă şi Dumnezeu îi va izbăvi.

De obicei într-un pom sălbatic se altoieşte ceva bun, şi din rădăcina aceea sălbatică, ies roade bune. Aici este însă invers: într-un măslin gras şi bun, se altoiesc ramuri sălbatice, care aduc roadă bună. F.interesant !
Mântuirea vine de la iudei. Ioan 4:22.
Să spui că măslinul cu ramurile sale altoite reprezintă Biserica, ar fi o greşeală. Dumnezeu nu-i vede în Biserică pe unii evrei, şi pe alţii Neamuri, ci-i vede pe toţi la fel. Gal.3:28.
Măslinul ilustrează relaţia dintre evrei şi Neamuri în programul Lui Dumnezeu. Neamurile nu au intrat în programul Lui pentru că au meritat, de aceea nu trebuie să se fălească.

Dumnezeu Însuşi are timpul Lui, v.25, Dumnezeu le face promisiuni: Isaia 59:20,21, Isaia 60. Nu toţi evreii care au trăit în toate timpurile vor fi mântuiţi ci cei din vremea revenirii Domnului; v.27,28 Domnul face cu părinţii lor un

Leg.veşnic. Naţiunea nu este aleasă pe baza meritelor, şi nu este lepădată definitiv din cauza păcatelor. Aceasta este alegerea lui Dumnezeu – har, nu merit.

v.29. Maleahi 3:6;Numeri 23.19;
v.30-32. Harul Lui Dumnezeu.

v.33-36. Înţelepciunea Lui Dumnezeu.Toată lauda şi cinstea unui Dumnezeu atotînţelept. Ce plan de mântuire măreţ. Teologia devine doxologie!
Doar Dumnezeu poate să folosească aşa cădere, într-o aşa binecuvântare. Planurile lui Dumnezeu rămân totdeauna în picioare.